

तासां विभ्रमान् वर्णयन्नेतद्विष्टणोति स्मायेति स्मायोगूढहसितंतद्युक्तः अवलोकलवः कटाक्षस्तेनदर्शितः सूचितोभावोऽभिप्रायः तेनहारिमनोहर
णशीलं यत् भ्रूमंडलं तेन प्रहिताः प्रस्थापिता ये सौरतामंत्राः तेषु शौडैः प्रगल्भैः अनंगस्य बाणैः शरैरन्यैश्चकरणैः कामशास्त्रप्रसिद्धैः यस्येन्द्रियं म
नो विमथितुं क्षोभयितुं षोडशसहस्रमपि पत्न्यो न शेकुरिति ॥ ४ ॥ अनुरागेण हासोऽवलोकश्च नवसंगमलालसं औत्सुक्यं च ते आद्यायस्य विभ्रमकदंब
स्य तं भेजुः अनुरागहासावलोकनवसंगमलालसात् यं भेजुरिति वा तस्य मनो विजेतुं न शेकुरिति च ॥ ५ ॥ किंतु प्रत्युद्गमादिभिः विभोस्तस्य दास्यं नित्यं

स्मायावलोकलवदर्शितभावहारिभ्रूमंडलप्रहितसौरतमंत्रशौडैः ॥ पत्न्यस्तु षोडशसहस्रमनंगबाणैर्यस्ये
न्द्रियं विमथितुं करणैर्न शेकुः ॥ ४ ॥ इत्थं रमापतिमवाप्यपतिं स्त्रियस्ताब्रह्मादयोऽपि न विदुः पदवीं यदीयाम् ॥
भेजुर्मुदाऽविरतमेधितयाऽनुरागहासावलोकनवसंगमलालसाद्यम् ॥ ५ ॥ प्रत्युद्गमासनवरार्हणपादशौ
चतांबूलविश्रमणवीजनगंधमाल्यैः ॥ केशप्रसारशयनस्रपनोपहार्यैर्दासीशता अपि विभोर्विदधुः स्मदा
स्यम् ॥ ६ ॥ तासां यादशपुत्राणां कृष्णस्त्रीणां पुरोदिताः ॥ अष्टौ महिष्यस्तत्पुत्रान्प्रद्युम्नादीन् गृणामि ते ॥ ७ ॥ चा
रुदेष्णः सुदेष्णश्च चारुदेहश्च वीर्यवान् ॥ सुचारुश्चारुगुप्तश्च भद्रचारुस्तथाऽपरः ॥ ८ ॥ चारुचंद्रो विचारुश्च चा
रुश्च दशमो हरेः ॥ प्रद्युम्नप्रमुखा जातारुविमण्यां नावमाः पितुः ॥ ९ ॥ भानुः सुभानुः स्वभानुः प्रभानुर्भानुमां
स्तथा ॥ चंद्रभानुर्बृहद्भानुरतिभानुस्तथाऽष्टमः ॥ १० ॥ श्रीभानुः प्रतिभानुश्च सत्यभामात्मजा दश ॥ सांबः
सुमित्रः पुरुजिच्छतजिच्च सहस्रजित् ॥ ११ ॥ विजयश्चित्रकेतुश्च वसुमान्द्रविडः क्रतुः ॥ जांबवत्या सुता
त्येते सांबाद्याः पितृसंमताः ॥ १२ ॥ वीरश्चंद्रोऽश्वसेनश्च चित्रगुर्वेगवान् वृषः ॥ आमः शंकुर्वसुः श्रीमान् कुं
तिर्नाग्नजितेः सुताः ॥ १३ ॥ श्रुतः कविर्दृषो वीरः सुबाहुर्भद्रएकलः ॥ शांतिर्दर्शः पूर्णमासः कालिंघाः सोम
कोऽवरः ॥ १४ ॥ विदधुरिति प्रौढभावेऽपि नवसंगमाद्यभिधानमगतसारत्वेनौत्सुक्येन च तथा प्रतीतेः तेषामेव श्लोकानां प्रस्तावांतरे पुनः

पुनरावृत्तिः सौंदर्यात् ॥ ६ ॥ प्रासंगिकमुक्त्वा प्रस्तुतमाह तासामिति दशदशपुत्रायासां तासां मध्ये अष्टौ महिष्योऽप्युक्तास्तत्पुत्रानिति ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥
॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ श्रीमानिति वसोः कुंतेर्वा विशेषणम् ॥ १३ ॥ भद्रो नाम एकलः एकः सोमकः अवरः कनीयान् एते कालिंघाः सुता इति ॥ १४ ॥